ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1896 ΙΔΡΥΤΗΣ: ΔΗΜ. ΟΙΚ. ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΑΛΚ. ΔΗΜ. ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ν. Α. ΒΕΝΤΗΡΗΣ
Γραφεῖα: Ὁδὸς Λυκούργου 3
Τυπογραφεῖα: » Ἀναξαγόρα 5
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: Γραφείων: 35.038, 30.275, 22.864. Τυπογραφ.: 34.815
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄ — Ἀριθμὸς φύλλου 930. Τιμὴ φύλλου δραχμαὶ 500

ΤΡΙΤΗ 9 ΜΑΡΤΙΟΥ 1948
Τῶν Ἁγίων 40 μαρτύρων.
Ἀνατολὴ ἡλίου 6.48'— Δύσις 6.24'.— Σελήνη 29 ἡμερῶν
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Π. Η. ΤΣΙΜΠΙΔΑΡΟΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ Β. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΕΜΠΡΟΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΒΑΝ ΦΛΗΤ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΘΑ ΚΑΤΑΓΑΓΗ ΣΥΝΤΡΙΠΤΙΚΗΝ ΝΙΚΗΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΤΩΝ

ΕΧΕΙ ΑΡΙΣΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΙΝ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

ΘΑ ΕΚΠΟΝΗΘΟΥΝ ΣΧΕΔΙΑ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΞΑΛΕΙΨΕΩΣ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΔΡΑΣΕΩΣ

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐπέστρεψαν ἀεροπορικῶς ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀμερικανικῆς Στρατιωτικῆς Ἀποστολῆς κ. Βὰν Φλήτ, καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου κ. Γιαγτζῆς.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 8. (Associated Press). Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου «Ἀσσοσιέϊτεντ Πρές» εἰς Ἀθήνας κ. Τσάκαλς τηλεγραφεῖ ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀμερικανικῆς στρατιωτικῆς ἀποστολῆς κ. Τζέημς Βὰν Φλὴτ ἐδήλωσε σήμερον ὅτι προβλέπει ὅτι κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς θὰ καταγάγῃ συντριπτικὴν νίκην ἐναντίον τῶν συμμορητῶν. Ὁ στρατηγὸς Βὰν Φλὴτ ὅστις μόλις ἐπανῆλθεν ἐκ πενθημέρου ἐπιθεωρήσεώς του εἰς Β. Ἑλλάδα, ἐδήλωσεν ὅτι τοῦ ἐπροξένησεν ἀρίστην ἐντύπωσιν τὸ θαυμάσιον ἠθικὸν τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν «παλαιομένων ἀπὸ ἔντονον πατριωτισμὸν καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν λατρευτὴν πατρίδα των τὴν ὁποίαν θέλουν ἐλευθέραν καὶ ἀνεξάρτητον».

«Ὁ ἑλληνικὸς στρατός, συνέχισεν ὁ κ. Βὰν Φλήτ, ἔχει ἀρίστην ὀργάνωσιν καὶ ἐκπαίδευσιν καὶ λαμπρὸν ἐξοπλισμόν. Αἱ πληροφορίαι τὰς ὁποίας συναπεκόμισα θὰ εἶναι πολύτιμοι διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐλαχίστων προσθέτων ἀναγκῶν τοῦ στρατοῦ καὶ ἐπὶ πλέον θὰ μᾶς χρησιμεύσουν τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐκπόνησιν τῶν σχεδίων διὰ τὴν ὁριστικὴν ἐξάλειψιν τῆς δράσεως τῶν συμμορητῶν. Ὁ πληθυσμὸς ὑποστηρίζει σταθερῶς τὸ ἔργον τοῦ στρατοῦ καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ διασφαλίσῃ συντριπτικὴν νίκην ἐντὸς τοῦ 1948».

Ὁ Ἀμερικανὸς στρατηγὸς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου του, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐπεσκέφθη καὶ τὰ ἐσχάτως συγκροτηθέντα τάγματα τῆς Ἐθνοφρουρᾶς καθὼς καὶ τὰς ἀεροπορικὰς μονάδας, συνωδεύετο ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Γιαγτζῆν ἀρχηγὸν τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ τὸν ταξίαρχον κ. Σπῆλ τοῦ Ἐπιτελείου τῆς βρεταννικῆς στρατιωτικῆς ἀποστολῆς.

ΜΕΤΑ ΔΟΥΛΕΙΑΝ ΕΞ ΚΑΙ ΠΛΕΟΝ ΑΙΩΝΩΝ ΠΑΛΙΝ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Οἱ Βασιλεῖς παρακολουθοῦντες ἀπὸ τῆς ἐξέδρας των τὴν παρέλασιν τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῶν νήσων, τῶν μαθητριῶν καὶ τῶν ὀργανώσεων, ποὺ μετέχουν τῶν ἑορτῶν τῆς ἑνσωματώσεως εἰς τὴν Ρόδον. Παρήλασαν ἐπίσης ναυτικὰ ἀγήματα, τμήματα στρατοῦ καὶ χωροφυλακῆς.
(ΒΛΕΠΕ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΚΑΙ 4ην ΣΕΛΙΔΑ)

ΑΥΡΙΟΝ ΤΕΡΜΑΤΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΠΡΟΣ ΔΥΤΙΚΗΝ ΕΝΩΣΙΝ

Ἐκ τῶν δώδεκα ἄρθρων τῆς συνθήκης ἐνεκρίθησαν χθὲς τὰ ἑπτά - Σήμερον θὰ ἐγκριθοῦν καὶ τὰ ὑπόλοιπα

ΚΟΙΝΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΚΟΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΠΕΝΕΛΟΥΞ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 8. ('Ιδ. ὑπ.). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Βρυξελλῶν ὅτι αἱ συνεδριάσεις τῆς διασκέψεως τῆς Δυτικῆς Ἑνώσεως διεξάγονται ἐν μέσῳ ἀρίστης ἀλλὰ καὶ ρεαλιστικῆς ἀτμοσφαίρας. Ὁ Βέλγος ἀντιπρόσωπος κ. Λάγκενχόβε ἐδήλωσεν ὅτι μελετᾶται ἤδη καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἀμοιβαίας βοηθείας καὶ εἰς τὰ πέραν τῶν θαλασσῶν ἐδάφη τῶν πέντε κρατῶν τῆς διασκέψεως.

Ἄλλα τηλεγραφήματα ἀναφέρουν ὅτι ἐνεκρίθησαν ἤδη τὰ ἑπτὰ ἐκ τῶν δώδεκα ἄρθρων τῆς συνθήκης καὶ ὅτι αὔριον θὰ συζητηθοῦν καὶ τὰ ὑπόλοιπα πέντε. Αἱ σημεριναὶ συζητήσεις κατηναλώθησαν κυρίως μὲ οἰκονομικὰ ζητήματα. Οἱ ἀντιπρόσωποι εὑρίσκονται εἰς συνεχῆ ἐπαφὴν μὲ τὰς Κυβερνήσεις των διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τοῦ ἔργου τῆς διασκέψεως ὅπερ προβλέπεται ὅτι θὰ τερματισθῇ ἐντὸς τῆς προσεχοῦς Τετάρτης (αὔριον).

Τὰ σχόλια τοῦ τύπου εἶναι γενικῶς εὐνοϊκώτατα διὰ τὴν διάσκεψιν. Οἱ «Τάϊμς» γράφουν σχετικῶς:

«Τὸ τελευταῖον 48ωρον μᾶς ἔφερε πλησιέστερον πρὸς τὴν Δυτικὴν Ἕνωσιν. Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς οἱ κυριώτεροι ὅροι τῆς ἑνώσεως ταύτης ἦσαν σαφεῖς, εἶναι δὲ οὗτοι οἱ ἑξῆς: Ποίπει νὰ ὑπάρχῃ ἑνότης σκοπῶν μεταξὺ Μεγάλης Βρεταννίας, Γαλλίας καὶ τῶν Χωρῶν τῆς Μπενελούξ καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἐπίσης κοινὴ πολιτικὴ τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων. Τὸ ζήτημα τίθεται ἐπὶ τέλους ἐπὶ καλῆς ὁδοῦ, πᾶς δὲ δισταγμὸς ἢ ἀναβλητικότης ἐκ μέρους τῶν δυτικῶν Κυβερνήσεων δέον νὰ παραμεσιασθῇ καὶ νὰ προχωρήσουν αὗται πρὸς τὴν πραγμάτωσιν τῶν δύο κυρίων ἀντικειμενικῶν σκοπῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἡ ἀσφάλεια τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ ἡ ἑνότης τῆς Γερμανίας. Ἀμφότεροι οἱ σκοποὶ οὗτοι θὰ ἐξυπηρετηθοῦν, ἂν ἡ Δυτικὴ Γερμανία ἀποκτήσῃ σταθεροποίησιν καὶ καταστῇ παραγωγική. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς δυτικῆς ἀσφαλείας δι' ὅλων τῶν οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν μέσων ἀποκαλύπτεται ὁσημέραι καὶ ἐναργέστερον καὶ φανερώνει ὅτι ἐκείνο, τὸ ὁποῖον ἰσχύει διὰ τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην ἐν τῷ συνόλῳ της, ἰσχύει καὶ διὰ τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν. Μόνον ὅταν οἱ Ρῶσσοι ἀντιληφθοῦν καὶ πεισθοῦν ὅτι ἡ πολιτικὴ μας εἶναι ἰσχυρὰ καὶ σταθερά, θὰ προθυμοποιηθοῦν νὰ καταστήσουν τὴν πολιτικὴν των ἐπιδεκτικὴν συνάψεως συμφωνίας μετὰ τῆς Δύσεως. Ἀδυναμία, δισταγκτικότης καὶ διαιρέσεις μεταξὺ τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων συντελοῦν μόνον εἰς τὸ νὰ ἐνθαρρύνουν τὴν σοβιετικὴν ἀδιαλλαξίαν καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς Ρωσσίας πρὸς ἐπικράτησιν».

Ἡ ἐφημερὶς «Μαγχεστριανὸς Φύλαξ» γράφει ὅτι ἡ συμφωνία, ἡ συναφθεῖσα εἰς τὰς Βρυξέλλας, καὶ ἡ πρόοδος, ἡ σημειωθεῖσα εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ Λονδίνου, ἀποτελοῦν ἐν νέον δῆμα πρὸς τὴν ἐπίτευξιν κοινῆς πολιτικῆς μεταξὺ τῶν κρατῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης.

Ἐν τούτοις αἱ Δυτικαὶ Δυνάμεις πρέπει νὰ προχωρήσουν περισσότερον. Ἐὰν δὲν βοηθήσωμεν τὴν Γερμανίαν νὰ ἀναλάβῃ, ἐξασφαλίζοντες εἰς αὐτὴν καλύτερον ἐπισιτισμὸν καὶ ἐπιτυγχάνοντες σταθεροποίησιν τοῦ γερμανικοῦ νομίσματος, ὑπάρχει φόβος ἡ Γερμανία, ἐν τῇ ἀπογνώσει της, νὰ καταφύγῃ εἰς χεῖρας τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας.

»Ὁ λόγος τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκὼλ φανερώνει τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον οἱ Γάλλοι σκέπτονται. Ἰσχυρὸν δυτικὸν σύμφωνον, μὲ ἀμερικανικὴν ὑποστήριξιν,' ἴσως νὰ εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος, ὅπως παρακινηθῇ ἡ Γαλλία νὰ υἱοθετήσῃ ἀλιγώτερον στενὴν ἄποψιν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν γερμανικὴν οἰκονομικὴν ἀνάρρωσιν καὶ τὴν γερμανικὴν ἀνεξαρτησίαν. Ὑπουσδήποτε, τὸ πολιτικὸν μέρος τοῦ συμφώνου εἶναι δευτερευούσης σημασίας, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ οἰκονομικὸν μέρος. Τὸ Σχέδιον Μάρσαλ, περισσότερον ἀπὸ μίαν δυτικὴν στρατιωτικὴν συμμαχίαν, ἀποτελεῖ ἀσφάλειαν ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ».

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ὁλόκληρος ὁ παρισινὸς τύπος ἐξαιρέσει τῆς κομμουνιστικῆς «Οὐμανιτὲ», ἐπικροτεῖ σήμερον τὴν κατ' ἀρχὴν συμφωνίαν τῶν πέντε Δυνάμεων περὶ Δυτικῆς Ἑνώσεως. Αἱ ἐφημερίδες τονίζουν, ὅτι αἱ παραχωρήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐσημειώθησαν ἐξ ὅλων τῶν πλευρῶν, ἀποτελοῦν καλὸν οἰωνὸν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς μελλοντικῆς δυτικῆς συνεργασίας.

Ἡ κοινὴ γνώμη πιστεύει ὅτι ἡ Γαλλία προέβη εἰς πᾶσαν ἐκ μέρους της δυνατὴν ὑποχώρησιν, κατόπιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀγγλο-ἀμερικανικῶν μεταρρυθμίσεων σχετικῶς μὲ τὴν Διζυνίαν, αἵτινες ἀπεφασίσθησαν ἐν Φρανκφούρτῃ κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον.

ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ ΟΙ ΡΩΣΣΟΙ

ΜΟΣΧΑ 8. (Associated Press). — Σχολιάζουσα σήμερον τὴν εἰς Βρυξέλλας πενταμερῆ Διάσκεψιν, ἡ ἐφημερὶς «Πράβδα», χαρακτηρίζει αὐτὴν ὡς ἀλωπεκὴν ἔχουσα σκοπὸν «τὴν ἀπέκρυψιν τοῦ κυρίου σκοποῦ τῆς ἀγγλοαμερικανικῆς πολιτικῆς, ἥτις ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ συμπληρωθῇ ἡ Δυτικὴ Γερμανία εἰς τὴν Δυτικὴν Ἕνωσιν».

Τὸ ἄρθρον τῆς «Πράβδα» — ὀργάνου τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος — λέγει, ὅτι τὸ ἀμερικανικὸν ὑπουργεῖον ἐξωτερικῶν, φοβούμενον ὅτι θὰ ἔχῃ νὰ ἀντιμετωπίσῃ «συνταγματικὰ ζητήματα» εἰς Λονδῖνον καὶ Βρυξέλλας, προσπαθεῖ νὰ ἐμφανίσῃ εἰς τὸ Κογκρέσσον καὶ τὸν λαὸν τὴν ἐπικειμένην συμμετοχὴν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Δυτικὸν πολιτικοστρατιωτικὸν Συνασπισμόν, ὡς τετελεσμένον γεγονός. Ἀντιθέτως, τὸ ζήτημα τῆς ἐπισήμου συμμετοχῆς τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸν Συνασπισμόν, ἐμφανιζόμενον τυχὸν ἐνώπιον τοῦ Κογκρέσσου θὰ προσκάλει συζητήσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν θὰ ἦσαν ἄσχετοι ὡς πρὸς τὰς ἐπικειμένας προεδρικὰς ἐκλογάς. Κάτι τὸ ἀνάλογον θὰ συνέβαινεν εἰς Λονδῖνον καὶ Βρυξέλλας.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΙΝ

ΑΓΡΙΑ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΝ

(Πῶς στερεώνεται ἡ τυραννία. — Παθήματα τῶν συνοδοιπόρων).

Τοῦ κ. H. L. LONGFIELD

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Μάρτιος. (Λόντον, Πρὲς Σέρβις) — Συμφώνως πρὸς τὰς τελευταίας εἰδήσεις ἀπὸ τὴν Πράγαν, μετὰ τὸ κοσκινίσαμα καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν βουλευτῶν, ἡ Τσεχοσλοβακικὴ Κυβέρνησις εἶνε βεβαία, ὅτι θὰ ἐξασφαλίσῃ σαφῆ πλειοψηφίαν εἰς τὴν Βουλήν. Αὐτὴ εἶνε ἡ τελευταία φάσις εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐνεργειῶν, μὲ τὰς ὁποίας οἱ κομμουνισταὶ ἐγκαθίστανται εἰς τὴν ἐξουσίαν ὑπὸ δημοκρατικὴν προμετωπίδα. Τὰς προηγουμένας φάσεις περιέγραψεν ἀρκετὰ ζωηρὰ ὁ λόρδος Πάκενχαμ τὴν περασμένην ἑβδομάδα, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Λόρδων. Ὁ ἀπολογισμὸς τῆς κομμουνιστικῆς δράσεως παρουσιάζει καταπληκτικὴν ὁμοιότητα μὲ τὰς μεθόδους ποὺ ἐχρησιμοποίησαν οἱ χιτλερικοὶ εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ τὰς ἄλλας χώρας, ἀφοῦ ἔκαμαν φυσικὰ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τὴν ἰδίαν τὴν Γερμανίαν. Πρὸ πάντων ὁ ἀπολογισμὸς αὐτὸς ἀποδεικνύει τί παθαίνουν ὅσοι συνεργάζονται μὲ τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ. Αἱ ἐπιτροπαὶ δράσεως, τὸ κυριώτερον ἀπὸ τὰ χρησιμοποιηθέντα ὄργανα, ἱδρύθησαν εἰς ὁλόκληρον τὴν Τσεχοσλοβακίαν κατόπιν ἀμέσου διαταγῆς τοῦ κομμουνιστοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Κατὰ τὴν κρίσιμον στιγμὴν αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται ἐνεφανίσθησαν ἔνοπλοι, εἰς ὅσα σημεῖα παρουσιάσθη ἀνάγκη. Ἀκολούθως κατέλαβαν ὑπουργεῖα, δημόσια καταστήματα, τὸν ραδιοσταθμὸν καὶ τὰς διοικήσεις τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων.

Εἶναι προφανὲς ὅτι ἡ συνωμοσία εἶχε παρασκευασθῆ ἀπὸ πολὺν καιρόν. Οἱ κομμουνισταὶ ἦσαν ἕτοιμοι καὶ μὲ τὸ πρῶτον σύνθημα ἐξέχυθησαν εἰς τοὺς δρόμους, τὰ ἐργοστάσια καὶ τὰ ὑπουργεῖα. Ἂν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν ταχύτητα, μὲ τὴν ὁποίαν ἔγινεν ἡ ἐκκαθάρισις, οἱ κατάλογοι τῶν «ἐκκαθαριστέων» θὰ εἶχαν ἀσφαλῶς καταρτισθῆ ἀπὸ ἑβδομάδων.

Ἕνα ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα μέτρα ἦτο ἡ ἐπιβολὴ κομμουνιστικοῦ ἐλέγχου εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ κατὰ τὸ δεύτερον λόγον εἰς τὸν στρατόν. Αἱ συνήθεις δημοκρατικαὶ μέθοδοι ἦσαν πλέον ἀνίσχυροι, ἐφ' ὅσον οἱ κομμουνισταὶ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ χρησιμοποιοῦν τὴν ἀστυνομίαν, διὰ νὰ τρομοκρατοῦν τοὺς ἀντιπάλους καὶ νὰ ἐξυφαίνουν ἐναντίον των κατηγορίας ἐπὶ συνωμοσίᾳ. Κατόπιν διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἡ ἀστυνομία ἐνήργησεν ἐπιδρομὰς εἰς τὰ γραφεῖα τῶν ἀντιπολιτευομένων κομμάτων.

Εἰς τὸν στρατὸν οἱ κομμουνισταὶ ἐκέρδισαν τὸ παιγνίδι, ἐπειδὴ ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀμύνης (ποὺ ἐπισήμως δὲν ἀνήκει εἰς κόμμα) ἦτο πράγματι φίλος τῶν κομμουνιστῶν καὶ κατὰ τὴν κρίσιμον στιγμὴν ἐτάχθη μὲ τὸ μέρος των, προδίδων τὸν Πρόεδρόν του, τὴν πατρίδα του καὶ τὰς πολιτικάς πεποιθήσεις του.

Μετὰ τὴν παραίτησιν τῶν μὴ κομμουνιστῶν ὑπουργῶν καὶ ἐνῷ διεξήγοντο διαπραγματεύσεις διὰ τὸν σχηματισμὸν νέας κυβερνήσεως, ὁ κομμουνιστὴς ὑπουργὸς τῶν Πληροφοριῶν προέβαινεν εἰς τὴν παῦσιν ὅλων τῶν ἐφημερίδων, ποὺ ἦσαν ἀντίθετοι πρὸς τὸ κόμμα του. Πρὸ τῆς κρίσεως εἶχε κατορθώσει νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἔλεγχόν του ἐπὶ τοῦ ραδιοφώνου, τὸ ὁποῖον ἤρχισε νὰ προπαγανδίζῃ συνεχῶς καὶ νὰ διαστρέβῃ τὴν ἀλήθειαν. Ὅταν ἐξεδηλώθη ἡ κρίσις, ἦτο εἰς θέσιν νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ἀντιπάλους τῶν κομμουνιστῶν νὰ προβοῦν εἰς καμμίαν ραδιοφωνικὴν ἀνακοίνωσιν. Τὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου ἔπαυσε νὰ χορηγῇ χαρτὶ εἰς τὰς σοσιαλιστικὰς καὶ τὰς ἄλλας μὴ κομμουνιστικὰς ἐφημερίδας. Ἀργότερον πολλαὶ ἐφημερίδες ἐπαύθησαν. Αἱ ὑπόλοιποι ἐφημερίδες ὑπεστήριζαν «ὁμοθύμως» τὴν νέαν κατάστασιν, ἀφοῦ ἐξεδιώχθη σαν ὅλοι οἱ ἀρθρογράφοι, ποὺ εἶχαν ἀντίθετα φρονήματα.

Ἡ ἐκκαθάρισις εἰς ὅλους τοὺς κλάδους. Διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς γερμανικῆς κατοχῆς, ἡ ἀστυνομία εἰσῆλθεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Πράγας. Ἀπὸ τὰ σχολεῖα ἀπολύονται πολλοὶ διδάσκαλοι, αἱ δὲ εἰκόνες τοῦ Στάλιν κατελαμβάνουν εἰς τὰς αἰθούσας τὴν θέσιν ποὺ εἶχαν ἄλλοτε αἱ εἰκόνες τοῦ Φύρερ. Νέα σχολικὰ βιβλία ἐκδίδονται. Ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα ἐκκαθαρίζονται δραστηρίως «ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας». Αἱ ἐπιτροπαὶ δράσεως ἐκκαθαρίζουν «ἐκ τῶν ἔσω καὶ ἐκ τῶν ἔξω» τὸ ἐθνικὸν σοσιαλιστικὸν καὶ τὸ λαϊκὸν κόμμα, ἐνῷ τὸ σοσιαλδημοκρατικὸν κόμμα αὐτοεκαθαρίζεται ἀπὸ τὰ «ἀντιπροοδευτικὰ στοιχεῖα». Ἡ κεντρικὴ ἐπιτροπὴ δράσεως διατηρεῖ τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκρίνῃ ἢ μὴ ὅλα τὰ νέα πολιτικὰ ὄργανα καὶ τοὺς ἀξιωματούχους τῶν διαφόρων πολιτικῶν ὀργανώσεων. Μία τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἀνέλαβε νὰ ἐνεργήσῃ τὴν «κάθαρσιν» τοῦ ἐθνικοῦ μετώπου, δηλαδὴ νὰ παραδώσῃ εἰς χεῖρας τῶν κομμουνιστῶν ὅλην τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωὴν τῆς ἀτυχοῦς χώρας.

H. L. LONGFIELD

ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ ΜΟΥ

ΣΗΜΑΣΙΑ

Ἡ ἑνσωμάτωσις τῶν Δωδεκανήσων ἔγινε μέσα σὲ συνθῆκες δραματικὲς καὶ γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ γιὰ τὸν κόσμο. Ἔ, λοιπόν!... Τόσο τὸ καλύτερο. Μέσα στοὺς καπνοὺς τῆς ἀνταρσίας καὶ τὶς ἀπειλὲς τῆς ἐρυθρᾶς τυραννίας ἂς ὑψώσουμε τὴ σημαία τῆς ἐθνικῆς ἰδέας ὅσο μποροῦμε ψηλότερα. Ὅσο πιὸ ταραγμένη φαίνεται ἡ ἐποχή μας, τόσο πιὸ σταθεροί, πιὸ ἀκλόνητοι ἂς δείχτουμε στὸ ἐθνικό μας πιστεύω... Στὰ δουνὰ τὰ τυφλὰ ὄργανα τοῦ Μάρκου ἂς ἄφουν τὰ χέρια τους στὸ αἷμα ἀθώων ἀδελφῶν. Καὶ ἂς ἁπλώνεται ἀπὸ τὴ Βαλτικὴ, ὡς τὴν καρδιὰ τῆς Εὐρώπης ἡ ἀπειλὴ τῆς δουλείας — τῆς πιὸ στυγνῆς καὶ πιὸ αἱμοπηρᾶς, ποὺ εἶδε ποτὲ ὁ κόσμος. Οἱ σημαίες τὸν Ἑλλήνων ἂς κυματίσουν περήφανες στὸ γαλάζιο Αἰγαῖο, κοιτίδα πανάρχαιη τοῦ ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ.

Ἂς κυματίσουν, γιὰ νὰ διαλαλήσουν στὰ πέρατα τοῦ κόσμου, ὅτι ἡ ἐθνικὴ ἰδέα δὲν πρόκειται νὰ πεθανῇ ποτέ. Εἶναι ἰδέα πολὺ νέα, πολὺ σφριγηλή, πολὺ ζωντανὴ καὶ πολὺ δημιουργική, ὥστε νὰ μπορέσουν νὰ τὴ σβύσουν οἱ σκοτεινοὶ ἀνεμοι ποὺ φυσοῦν ἀπὸ τὴ στέππα. Δὲν ἀριθμεῖ δίο παρὰ μόλις ἑνὸς αἰώνος. Ξεπήδησε ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως. Κι' ἂν ὁ Κορσικανὸς τὴν ἐπρόδωσε, οἱ Ἕλληνες τὴν ἀναστήσαμε, μὲ τὸ αἷμα μας, στὴν ἐπανάστασι τοῦ Εἰκοσιένα. Ἀπὸ τὸ δικό μας παράδειγμα φούντωσε, γιὰ νὰ γίνῃ βάσις στὸ διεθνὲς Δίκαιο, νὰ δημιουργήσῃ κράτος, ν' ἀναδείξῃ καινούργιες μονάδες στὴν πολιτικὴν ὑπαρξι, νὰ γίνῃ σημαία τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου — γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἐλευθερία τῶν μικρῶν λαῶν — καὶ νὰ σταδιοδρομήσῃ περίλαμπρα.

Δὲν μπορεῖ νὰ πεθάνῃ ποτὲ μιὰ ἰδέα, ὅταν ἀκριβῶς, βρίσκεται στὴν ἀκμή της. Αὐτὴ ἡ Ἀνατολικὴ Εὐρώπη, ποὺ ξεδιπλώνει κι' ἀνεμίζει τὴν κόκκινη σημαία ἀπὸ τίποτε ἄλλο δὲν εἶναι ξεσηκωμένη παρὰ ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν ἰδέα. Ἐθνικὰ σκέπτονται τὰ Σοβιέτ. Καὶ ἡ ξεπερασμένη ἰδέα τοῦ ἀγώνος τῶν τάξεων ποὺ βάζουν μπροστὰ σὰν σύμβολο, τοὺς χρησιμεύει μονάχα γιὰ κοιμοφλάρισμα τῆς πολιτικῆς τους, σὰν ἕνα σύνθημα ποὺ ὑπνωτίζει τὶς μάζες τῶν ἄλλων Ἐθνῶν, γιὰ νὰ μὴ βλέπουν ὅτι δουλεύουν σὲ ξένα συμφέροντα. Τοὺς χρησιμεύει γιὰ νὰ κινῇ τὴ πέμπτην κόκκινη φάλαγγα καὶ νὰ σκεπάζῃ τὴν προδοσία της.

Ἡ ἐθνικὴ ἰδέα εἶναι εἰπέρποτε ζωντανή. Καὶ ἀγωνιστική καὶ δημιουργὸς μορφῶν ἀγώνος. Γι' αὐτὸ ἡ σημασία τῶν ἑορτῶν τῆς ἑνσωματώσεως τῶν Δωδεκανήσων εἶναι μεγάλη. Εἶναι ἑορτὴ τῆς ἐθνικῆς Ἰδέας. Δοξολογία στὴν ἀκατάλυτη δύναμί της, ὁμολογία πίστεως σ' αὐτὴ καὶ σάλπισμα στοὺς λαοὺς τῆς Δύσεως ν' ἀνεμίσουν ψηλὰ τὰ λάβαρά της. Ἡ ὥρα ἔρχεται, φτάνει. Στὸν ὑπὲρ ὅλων ἀγῶνα ἡ ἐθνικὴ ἰδέα θὰ νικήσῃ, γιατὶ ἔχει μέσα της ἀλήθεια αἰώνια.

ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

(Τὸ Μαρόκον, θέσις-κλεὶς, ἐπιδιώκει νὰ ἐπωφεληθῇ).

Τοῦ κ. ARNO DOSCH FLEUROT

ΤΑΓΓΕΡΗ, Μάρτιος. «Ἕνα ἀνεξάρτητον Μαρόκον ἔχει οὐσιαστικὴν σημασίαν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Μεσογείου». Αὐτὸ εἶνε τὸ νέον σύνθημα, ποὺ ἐξαπέλυσαν οἱ Μαροκινοὶ ἐθνικισταί.

Διάφοροι Ἀμερικανοὶ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοί, εἰδικότερον δὲ ὁ στρατηγὸς Ἀϊζενχουερ εἰς τὸν ἀποχαιρετιστήριον λόγον του, ἐτόνισαν τὴν σημασίαν τῶν θαλασσίων καὶ τῶν ἀεροπορικῶν ὁδῶν τῆς Μεσογείου διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Οἱ ἐθνικισταὶ τοῦ Μαρόκου θεωροῦν τὴν στρατηγικὴν αὐτὴν ἀνάγκην ὡς εὐκαιρίαν διὰ νὰ ζητήσουν νὰ ἀπολλαγοῦν ἀπὸ τὴν γαλλικὴν καὶ τὴν ἰσπανικὴν κυριαρχίαν.

Ἂν ἡ προσπάθειά των αὐτὴ ἀποτύχῃ, σκοπεύουν νὰ φέρουν τὸ ζήτημα εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, πιστεύουν δὲ ὅτι θὰ ἔχουν τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἀραβικῶν κρατῶν.

Ἤδη ἐσημειώθησαν τρία χαρακτηριστικὰ γεγονότα.

1) Ὁ Ἀραβικὸς Σύνδεσμος, ὁ ὁποῖος παλαιότερον δὲν ἐκινεῖτο πρὸς βοήθειαν τῶν κομμάτων, ποὺ θέλουν τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Βορείου Ἀφρικῆς, εἰδοποίησε τώρα τοὺς Μαροκινοὺς ἡγέτας ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Μαρόκου περιελήφθη εἰς τὸ πρόγραμμα δράσεως τοῦ Συνδέσμου.

2) Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπελευθερώσεως, ἡ ὁποία ἱδρύθη εἰς τὸ Κάϊρον ἀπὸ